

PERSDOSSIER

EXPO: OEEEEEEUUUUUVVRE

11.10 – 02.03.25

INHOUD

1. PERSBERICHT	4
2. OEEEEUUUVRE.....	6
3. AUDIOTOUR.....	13
4. BEELDMATERIAAL VOOR DE PERS	14
5. OVER PETER MORRENS.....	15
6. OVERZICHTSBOEK 'OEEEEUUUHVRE, Tot dusver'	16
7. OOK IN M.....	17
8. PRAKTISCHE INFORMATIE	19

1. PERSBERICHT

Dit najaar wijdt M Leuven met *OEEEEUUUVVRE* een uitgebreide solotentoonstelling aan het veelzijdige werk van Peter Morrens. Met een bijzondere scenografie op maat van vijf monumentale tentoonstellingszalen brengt M vanaf 10 oktober 2024 een uitgebreid overzicht van Morrens' praktijk van de afgelopen 35 jaar. Ook nieuw werk, ontmoetingen en samenwerkingen met andere kunstenaars en kunstwerken krijgen plaats in de tentoonstelling, die zowel wil terugblikken als vooruitkijken en nieuwe perspectieven openen.

Sinds de jaren 80 werkt Belgisch kunstenaar Peter Morrens aan een oeuvre waarmee hij een voorname plaats in de hedendaagse kunstscène inneemt. Deze eerste museale solo zoomt in op de diversiteit van zijn praktijk, met schilderijen, tekeningen, foto's, installaties en performances. "Met regelmaat brengt M een onderbelichte maar belangrijke Belgische kunstenaar voor het voetlicht", vertelt voorzitter van M en schepen van cultuur Bert Cornillie. "Peter Morrens presenteert niet alleen een overzicht van zijn omvangrijke oeuvre, we zijn ook zeer verheugd dat hij de collectie van M in zijn tentoonstelling betreft. De tentoonstelling in M kan gezien worden als een totaalinstallatie, met zowel een overzicht van zijn oeuvre, tal van nieuwe producties en een integratie van kunstwerken uit de collectie van M. De expo wil de bezoeker uitdagen, inspireren, prikkelen én verwarring zaaien."

Aan de hand van prangende beelden, spelen met taal en een bijzondere soort ontwrichtende humor stelt Peter Morrens de wereld rondom zich en heersende conventies in vraag, zoals ons dagelijks taalgebruik, sociaal gedrag, existentieel getwijfel, de conventies in de kunstwereld, en gangbare politiek-maatschappelijke stellingen.

"Ik weet nooit op voorhand waar ik naartoe wil met een werk. Ik weet wel waar het startpunt ligt, maar nooit waar ik zal eindigen. Ik wil alles uitproberen."

Peter Morrens vertrekt vanuit woorden, beelden, geluiden of andere voorwerpen die hem opvallen of aanspreken in zijn dagelijkse leven. Hij gaat daarbij deels intuïtief te werk: toeval en twijfel spelen een rol. Hij wil de verwondering over en bij de wereld in boeiende beelden vertalen, die fascineren, intrigeren en doen reflecteren. Als maker treedt hij hierbij in zekere zin op als een soort stoorzender: hij pikt iets op en isoleert, verdraait of verstoort het op zo'n wijze dat het 'gewone' en vanzelfsprekende opnieuw aanzet tot nadenken. Dit evenwel steeds met aandacht voor poëzie en schoonheid.

Doorheen tijd en ruimte

In het oeuvre van Peter Morrens staan afzonderlijke werken vaak met elkaar in verbinding. Men kan stellen dat het constant in beweging is: een werk bouwt voort op een ander beeld,

tekst- of audiofragment dat vervolgens weer wordt getransformeerd tot een beeld. Een heldere chronologie wordt zo doorbroken; een illustratie van Morrens' cyclische tijdsbeleving. Hij herneemt een werk in meerdere versies, gebruikt reproducties van vroeger werk in nieuwe materialen en combinaties, herwerkt tekeningen of vergroot een 'restfragment' uit tot een enorme wandtekening.

De kunstenaar houdt ervan om bestaande tentoonstellingsformats – zoals de klassiek opgebouwde retrospectieve – uit te dagen. In deze tentoonstelling is er geen lineair tijds kader, met duidelijk begin of einde, oud of nieuw. Voor Peter Morrens kan een kunstwerk immers enkel in het 'nu' ervaren worden. De scenografie komt tot stand met het oog op die fysieke ontmoeting met de toeschouwer, onder andere met een monumentale vitrine die meerdere zalen doorkruist en zo een verbindend element vormt.

Samenwerkingen

Via uiteenlopende samenwerkingen creëert Peter Morrens ontmoetingen die zijn eigen werk nieuwe betekenissen geven. Deze samenwerking zijn een constante in zijn praktijk, zowel in individuele werken als door de integratie van andere kunstenaars in zijn tentoonstellingen. Morrens was samen met Rik De Boe lange tijd curator van kunstenaarsinitiatief Voorkamer in Lier, waar hij vele andere artistieke stemmen een platform gaf. Ook in deze solotentoonstelling zet hij deze verbinding met andere kunstenaars, die hij bewondert of met wie hij zich verwant voelt, verder. Daarnaast gaat hij in M een bijzondere dialoog aan met verschillende collectiestukken van het museum.

2. OEEEEEEUUUUUVRE

Curator: Eva Wittocx

Aan de hand van prangende beelden, ontwrichtende humor en een speelse omgang met taal stelt Peter Morrens de wereld rondom zich in vraag. De kunstenaar absorbeert woorden, beelden, geluiden en ervaringen en transformeert ze in veelvormige werken die de wereld op zijn kop zetten. Zijn beelden nodigen ons uit om anders te kijken naar ons dagelijks taalgebruik, ons existentieel getwijfel, sociale conventies en politiek-maatschappelijke stellingen.

Morrens' veelzijdige praktijk krijgt vorm in verschillende media. Hij gaat intuïtief en associatief te werk, en maakt gebruik van toeval, twijfel en onverwachte linken om zijn oeeeeeeuuuvre vorm te geven. De kunstenaar zoekt daarbij bewust een zekere verwarring op. Als een stoorzender speelt hij met onze nood aan herkenbaarheid en verwachtingen. Hij prikkelt ons kijken en doet beroep op onze verbeelding, met veel aandacht voor poëtische schoonheid.

Deze tentoonstelling presenteert een uitgebreid overzicht van Morrens' oeuvre van de afgelopen 35 jaar. Ook nieuw werk, ontmoetingen en samenwerkingen met andere kunstenaars krijgen een plaats in een geadapteerde architectuur, waarin Morrens tevens de verbinding zoekt met werken uit de collectie van M. Op een monumentale vitrine, die als een rode draad door alle zalen loopt, presenteert Morrens zijn persoonlijke kijk op de collectie.

In deze tentoonstelling zijn werken opgenomen uit de Cera collectie en Collectie Vlaamse Gemeenschap.

2.1. INTRORUIMTE

Zelfportret als doorgang (maquette)', 2024

Met dit werk geeft Peter Morrens vorm aan een herinnering. Een maquette toont de eerste zaal van een eerdere solotentoonstelling. De bezoekers moesten toen via de installatie 'zelfportret als doorgang' de zaal betreden. De installatie bestond uit een versneden zelfportret van de kunstenaar met een nylonkous op zijn hoofd. Achter de versneden flappen school echter meteen gevaar, in de vorm van naar beneden lopende trappen. Op de zaalmuren zien we sporen van de zoektocht van de kunstenaar naar de

juiste kleur voor de muren om zijn werk op te presenteren. Omlijningen op de muren en vloeren tonen waar de kunstwerken uit de presentatie te zien waren.

Met dit eerste werk stelt Peter Morrens zich meteen voor. Net zoals in de maquette zal de tentoonstellingsarchitectuur in M spelen met de ervaring van de bezoeker. De kunstenaar zoekt daarbij bewust een zekere positieve verwarring op. Als een stoorzender speelt hij met onze nood aan herkenbaarheid. Hij prikkelt ons kijken en doet beroep op onze verbeelding, met veel aandacht voor poëtische schoonheid.

De maquette toont ook hoe Morrens' werk aan constante transformatie onderhevig is: dit zelfportret werd door de kunstenaar reeds verschillende keren hernomen in een ander medium, perspectief of schaal.

De intuïtieve en pragmatische zoektocht naar materiële oplossingen – zoals in dit voorbeeld het vinden van een juiste kleur – laat de kunstenaar bewust zichtbaar en deel uitmaken van het eindresultaat.

"Je kan stellen dat mijn oeuvre constant in beweging is. Werken zijn nooit definitief 'af': ik blik vaak terug, combineer werken, voeg nog toe en breid uit. Elk werk bouwt voort op vroeger werk, en linkt tegelijk naar wat zal volgen. De zoektocht stopt nooit."
– PM

'Recent Work', 2024

In deze film legt Peter Morrens een connectie met de binnentuin van het museum, die je vanuit het raam naast het werk kan zien. In de actie 'Recent Work', 2024 gooide de kunstenaar een werk bestaande uit de letters 'neW' van het dakterras van M. De performance werd gefilmd op een Super 8 film, wat een korrelige kwaliteit verleent aan het eindresultaat. Morrens omarmde tijdens de opnames de directheid van het medium en liet veel aan het toeval over. De harde plof – of is het een schot? – veroorzaakt door het neerkomen van de letters, weerklinkt als een ritme doorheen de zaal.

Met dit werk geeft de kunstenaar uiting aan zijn fascinatie voor het vallen, en vooral de impact ervan op de materie. Hoewel het werk 'neW' leest, is het materiaal veranderd – niet meer nieuw – na de val. Het werk biedt daarnaast ook een subtiele commentaar op de maatschappelijke hunkering naar alles wat nieuw is. In de kunstwereld ligt de nadruk vaak op het tonen van nieuw werk, al dan niet gedreven vanuit een commercieel motief. Tegenover dat lineaire tijdsbegrip plaatst Morrens een cyclische tijdsbeleving, waarin chronologie regelmatig doorbroken wordt.

In deze video gooit Morrens het nieuwe letterlijk weg. De grondtoon is dus kritisch, maar de vorm waarin hij dit doet bevat veel humor, bijna cartoonachtig. Humor wordt door de kunstenaar ingezet om het werk luchtig te houden, maar het is ook een subtiel wapen in de ontwrichting van bestaande structuren.

2.2. ZAAL 1

'Him Hanfang', 2024

De tentoonstellingen van Peter Morrens zijn steeds totaalinstallaties, waarin hij aan de hand van architecturale ingrepen de bezoeker op subtiele wijze langs een bepaald parcours gidst.

Doorheen de tentoonstelling loopt 'Him Hanfang', 2024: een op maat gemaakte, bewegende geluidsrail. De rail snijdt enerzijds door alle tentoonstellingsruimten, maar brengt ze tegelijkertijd met elkaar in verbinding. We horen Morrens een liedje neuriën, soms van veraf, dan weer van dichtbij. Het voelt als een continue, geruststellende aanwezigheid. Af en toe zoekt hij de verbinding met de bezoeker op en spreekt hij ons rechtstreeks toe met een luid "hallo!".

Het verstrijken van de tijd is erg aanwezig in dit werk. Deze passeur/flaneur geldt als een letterlijke tijd-ruimte aanduiding, en kan niets meer doen dan steeds maar op en af gaan zonder een zichtbaar einddoel te bereiken.

'Futur Anterieur', 2024 (vitrine)

"In deze tentoonstelling geef ik een voorname rol aan de collectie van M. Er gaat een waanzinnige kracht uit van die talrijke objecten die eeuwen bewaard werden. In de collectie vond ik vele verwante artefacten en zielen, die ik los van enige chronologie even aan de oppervlakte wil brengen. Door hen een specifieke plek in mijn tentoonstelling te geven, wil ik deze niet zomaar toe-eigenen, maar vooral een meerstemmigheid toelaten." – PM

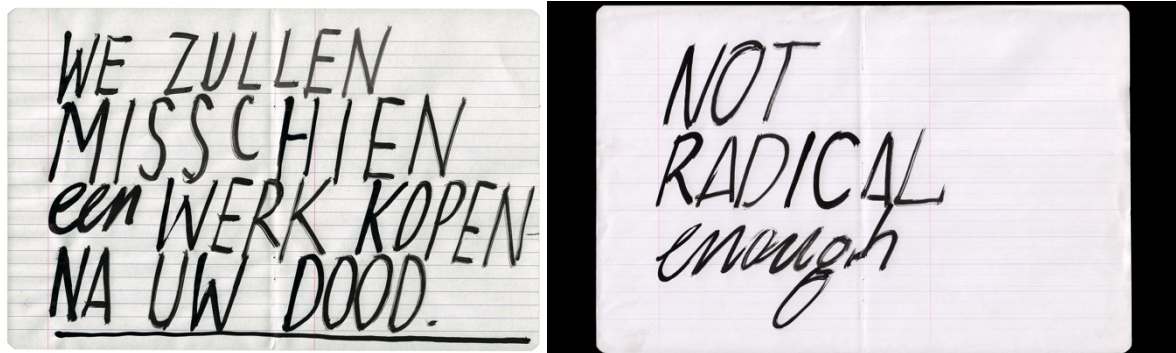
'Futur Anterieur', 2024 (het verleden van de toekomstige tijd) is een nieuw werk gemaakt op maat van M. Het bestaat uit een lange tafelvitrine die doorheen de opeenvolgende tentoonstellingszalen loopt. De tafelvitrine toont een 40-tal (kunst)voorwerpen die Morrens op intuïtieve wijze selecteerde uit de collectie van M. Het zijn kunstwerken en gebruiksvoorwerpen die tot de kunsthistorische canon behoren, of er net buiten vallen. Allemaal worden ze hier in een associatief verband naast en door elkaar getoond, zonder hiërarchie of (kunst) historische ordening. Onder de objecten zien we een print van een 100-tal reproducties van collectiestukken. Van kousenbanden en dobbelstenen tot

Christusbeelden, historische prenten, video-stills en schilderijen. Morrens bewerkte de beelden en schiep vormelijke eenheid door ze om te zetten in zwart-wit. De reproducties werden geprint op aluminium, en reflecteren afhankelijk van je positie als toeschouwer het licht op verschillende manieren.

2.3. ZAAL 2 (tweede deel)

'Point Blank Press', 1998-...

Met 'Point Blank Press' (bureau voor directe taal) verzamelt Peter Morrens sinds 1998 een diverse verzameling aan uitspraken en zinnen die hij rondom zich hoort en leest. Hij noteert ze, en schildert ze vervolgens in inkt neer op schoolschriftpapier. Het ruwe handschrift – dat vaak de randen van het blad opzoekt en er hier en daar aarzelend over valt – staat in sterk contrast met de keurige lijntjes en ruitjes van het papier.

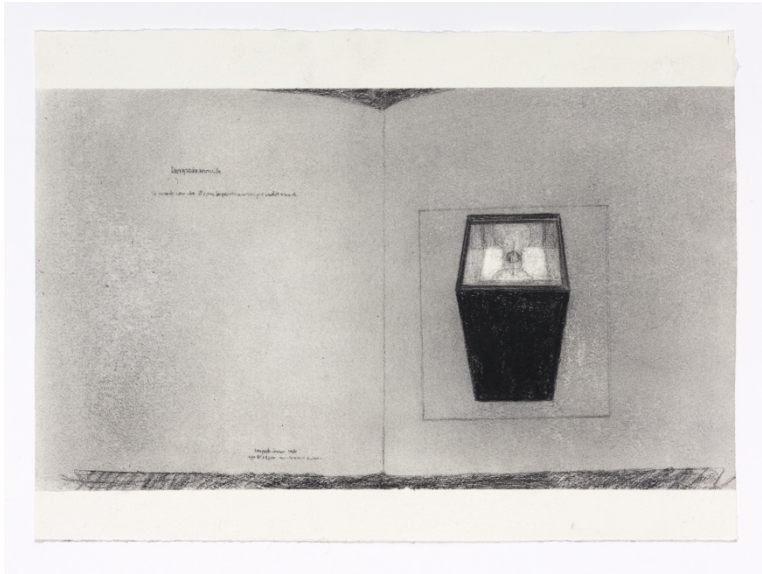
'We zullen misschien een werk kopen na uw dood', 'not radical enough', 'force feed him' of 'Ik heb je taal niet nodig': de inhoud van deze zinnen varieert van lichtvoetig en banaal, tot poëtisch, sloganesk, autoritair, dwingend en brutaal. Uit hun oorspronkelijke context getrokken, lezen de uitspraken vaak absurd en potsierlijk. Ze worden ongefilterd weergegeven, inclusief taalfouten of politiek incorrecte standpunten. Ze doen lachen, maar zetten tegelijkertijd gedachten in beweging en dwingen tot interactie. Want wat zich voordoet als onschuldige scherts, is soms pijnlijk herkenbaar.

De reeks – die nog elke dag aangroeit – telt ondertussen meer dan 4.000 tekeningen. 2.500 hiervan werden gescand en in deze slideshow samengebracht, en volgens een willekeurig, computergestuurde volgorde en duur geprojecteerd. Deze film activeert de tekeningen en introduceert een haast muzikaal ritme in de reeks, contrasterend met de 'stille' getekende speakers in de ruimte.

'Covers #2 en #3', 2020-2024

De reeks 'Covers' bestaat uit hommages aan kunstenaars en kunstwerken waarvoor Morrens bewondering koestert. De tekeningen zijn interpretaties en reproducties van bestaande kunstwerken uit boeken, magazines en het internet. Dat bronmateriaal wordt door Morrens bewust benadrukt, door bijvoorbeeld de paginanummers van de catalogus waarin hij het werk vond, of een vouw in het papier, over te nemen.

Ongeacht de kleur of de afmetingen van het origineel, werkt Morrens op een vast formaat en in grijswaarden. Door die uniforme ingrepen zijn de originelen niet altijd meteen herkenbaar.

"Door middel van ontmoetingen met het werk van anderen verleen ik mijn eigen praktijk een nieuwe betekenislaag, en probeer ik bewust het ego dat schuil gaat achter het kunstenaarschap te onttronen. In mijn atelier ben ik alleen, solo. Vanaf het moment dat ik naar buiten treed, begint het collectieve, ga ik verbindingen aan. Je zou kunnen stellen dat elk solotentoonstelling nu ook een groepstentoonstelling is." – PM

'Covers #2', Peter Morrens, 2020, foto: We Document Art, courtesy Kristof De Clercq Gallery

2.4. ZAAL 3

'Richtingen', 2020

"Ik werk nooit puur vanuit mijn verbeelding. Veel van mijn werk vertrekt in se van waarnemingen (een foto, een beeld of een woord), actuele gebeurtenissen en thema's. In het creatieproces wil ik dat beeld in zekere zin vernietigen. De eerste laag wordt bijna steeds terug kapot gemaakt. Destructie als mogelijkheid, om in het beeld nieuwe opties te ontdekken, en een uitnodiging om anders te kijken." – PM

'Richtingen', Peter Morrens, 2020, Collectie Vlaamse Gemeenschap bij M Leuven, foto: We Document Art, courtesy Kristof De Clercq Gallery

Vertrekpunt voor dit schilderij vormde een foto die Morrens nam van een steenweg in Vlaanderen. Centraal staat een verkeersbord waarop het oorspronkelijke teken voor een doodlopende straat overschilderd werd door een pijl, met daarbij het bijschrift 'alle richtingen'. De overschildering werd aangebracht in een net iets ander blauw dan het origineel, waardoor het op een knullige manier zichtbaar bleef. Hij maakte er een afdruk van, die hij vervolgens beschilderde. Er ontstaat een conceptueel verband tussen de actie van de werkmannen die het verkeersbord bewerkten en de kunstenaar die het beeld daarna opnieuw bewerkte. Door in te zoomen op een beeld, ontnomen aan de realiteit, vestigt Morrens onze aandacht op de (licht absurdistische) poëzie die te vinden is in zelfs het meest banale straatbeeld.

'A.a.', 2020

Dit schilderij van een appel zou je kunnen beschouwen als een hommage aan het klassieke stilleven. Het glas waarachter het schilderij werd ingelijst draagt echter de sporen van een kogelinslag: het is een restant van een actie waarbij Morrens de kader letterlijk beschoot. Hoewel we automatisch vermoeden dat er met opzet op de appel werd geschoten, schoot Morrens slechts per toeval 'raak'.

Het beeld roept meerdere vragen op. Is dit het resultaat van een agressieve handeling van

een kunstenaar die het kunstbedrijf op de hak wil nemen door zijn eigen werk te beschieten? Speelt hij met de museale conventies die voorschrijven dat een kunstwerk beschermt dient te worden, en zeker niet in kapotte toestand aan het publiek getoond mag worden? Of is het gebroken glas een manier van Morrens om de dood van zijn eigen auteurschap te verbeelden? Vernietiging komt steeds terug in Morrens' werk, maar in de positieve zin: als een soort momentum om opnieuw te beginnen, steeds weer.

2.5. ZAAL 4

'TURNING TABLES/BURNING LABELS', 2024

Op het einde van de tentoonstellingszalen op de eerste verdieping bracht Peter Morrens een monumentale muurtekening aan.

Aan de hand van slechts enkele lijnen en vlakken brengt Morrens volume en beweging teweeg in de ruimte – een kanteling haast. Wat we zien balanceert op de grens tussen een voorstelling van een val of een gebroken vlak, en het non-figuratieve, abstracte. Ook al werkte Morrens hier op een monumentale schaal, heeft deze muurschildering door de eenvoudige materialen die hij gebruikte (grafiet, houtskool en caseïneverf) haast iets weg van een tekening of aquarel. In de vlakken zien we de sporen van het maakproces. We zien ook de veel door hem gebruikte techniek van het sfumato: het wazig maken, het laten vervloeien van de omtrekken van het bronmateriaal.

'Al haar kleren', 2000

Op de centrale sokkel in deze ruimte toont Morrens een selectie sculpturen uit verschillende perioden. 'Al haar kleren', 2000 is een materialisatie van een performance.

In 1999 werd Peter Morrens samen met enkele andere kunstenaars door de Belgische kunstenaar Rik De Boe gevraagd om bij wijze van overgangsritueel een werk te maken rond

het huis dat hij net betrokken had. Die 19e-eeuwse woning was een ware tijdschapsule waarin nog alle originele elementen aanwezig waren, inclusief de kleren van de vorige eigenares. Morrens trok 'al haar kleren' aan en liet zich erin fotograferen. De foto's vormde de basis voor een maquette, een schilderij en ook dit tweedimensionaal object.

Door de kleren van iemand anders aan te trekken, laag op laag zoals een schilderij wordt opgebouwd, stelde Morrens een haast exorcistische en transgressieve daad. Bij wijze van hommage aan de oorspronkelijke eigenares van de kledij, nam hij haar identiteit over, maar schond daarmee tegelijkertijd haar privacy. De tekst "Yesterday the lady died" die achteraan de sculptuur bevestigd werd, leest als een hommage aan de vrouw die aan dit werk ten grondslag lag.

2.6. TRAPPENHAL

'Past Present Posters', 2024

In de trappenhal hangt een ensemble van posters die Peter Morrens samen met Robbe Hubin samenbracht en ontwierp. We zien er een combinatie van bestaande, vorige tentoonstellingsposters, aangevuld met nieuwe ontwerpen, variaties en 'vervalsingen'. Er ontstaat een open spel tussen welke posters verwijzen naar voorbije projecten, en welke fictieve projecten tonen. Elke poster kreeg een bijzondere perforatiestempel met het jaartal '2024', zodat elk project naar vandaag getrokken wordt. Het geheel speelt ook met de notie van een 'overzichtstentoonstelling' van een kunstenaar, en het zichtbaar maken van een 'kunstenaarspraktijk' aan de hand van data en plekken.

2.7. ZAAL 5 (boven)

Deze ruimte is een werk in zijn geheel. Op het podium bevinden zich vier speakers, die een door Morrens gecureerde muziekljst afspelen. Muziek is een belangrijk element in de het werk van Morrens. Een compositie of lied kan erg sturend zijn. Muziek kan elke ervaring laten kantelen. Het kan een trigger zijn voor een soort empathie, die je meetrekt voorbij het oppervlakkige scannen en consumeren. Het podium stelt dan weer de rol van de bezoeker in vraag, en de wazige grens tussen frontstage en backstage, tussen performer en toeschouwer, tussen kijken en bekeken worden.

'Carouselambra', 2009-2024

Deze postkaartenmolen bevat kaartjes met reproducties van werken van Peter Morrens die de selectie voor de tentoonstelling niet haalden. Wanneer je er eentje probeert uit te nemen, doet een sensor de molen draaien. Een kaartje kan (en mag) je dus niet bemachtigen, maar door het snelle draaien wordt wel de foto op de schijf binnenin zichtbaar. We zien er de foto 'Exclure le language', genomen na afloop van een kunstenaarsresidentie in Wenen in 1999 waarin Morrens alle tekstwerken uit de reeks Point Blank Press die hij tijdens dat verblijf maakte uit een raam naar buiten gooit. Morrens relateert hier op speelse wijze de mogelijkheid om na afloop van een tentoonstelling als herinnering een werk op postkaartformaat mee naar huis te nemen.

3. AUDIOTOUR

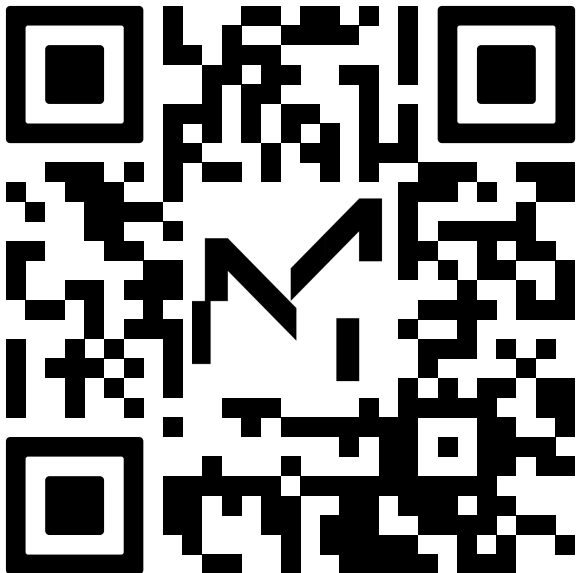
Voor deze tentoonstelling creëerde de kunstenaar een eigen audiotour, waarin hij de bezoeker meeneemt op een associatieve gedachtestroom en een inkijk biedt in zijn knetterend denken. De tour is beschikbaar in de app of door de QR-code te scannen.

Morrens sprak zelf de Nederlandstalige tour in, en nodigde Marianne Corte en Emi Kodama uit om respectievelijk de Franse en Engelse tour in te spreken.

De volledige playlist vind je hier

Vous pouvez trouver la liste de lecture ici

You can find the full playlist here

4. BEELDMATERIAAL VOOR DE PERS

Beeldmateriaal is beschikbaar via [deze link](#).

5. OVER PETER MORRENS

Peter Morrens (°1965) woont en werkt in Antwerpen, en is docent aan de LUCA School of Arts in Gent. Hij had solotentoonstellingen in onder meer Club Solo (Breda, 2023), Valerie Traan Gallery (Antwerpen, 2022), de Warande (Turnhout, 2021), Les Brasseurs Art Contemporain (Luik, 2017), Loods 12 (Wetteren, 2016, samen met Koba De Meutter), Drawing Now (Parijs, 2016), Chateau de Seneffe (2012, samen met Frederic Geurts), Croxhapox (Gent, 2007), Netwerk Aalst (2005), en Art Page Gallery (New York, 2000). Hij wordt vertegenwoordigd door Kristof De Clercq Gallery in Gent, waar hij regelmatig zijn werk tentoonstelt.

Verder toonde hij werk in groepstentoonstellingen in onder meer Middelheimmuseum (Antwerpen, 2021), Roger Raveel Museum (Machelen-aan-de-Leie, 2014), Drawing Centre Diepenheim (2015), Dean Project (New York, 2012), Brachland Museum (Bochum, 2011), Z33 (Hasselt, 2010), White Space Gallery (Beijing, 2010), Museum Dr. Guislain (Gent, 2009), Ausstellungsraum Klingental (Bazel, 2010 en 2008), Gallery Surge (Tokyo, 2004 en 2002), Front Room Gallery (New York, 2003) en Kunsthalle Exnergasse (Wenen, 1999).

Morrens voerde performances op in onder andere Kunstenfestival Watou (2018), Vooruit Gent (2018), Art Page Gallery (New York, 2000) en in de Warande (Turnhout, 2019). In 2022 was hij te gast op het performancefestival Playground in Leuven.

Morrens was medeoprichter en co-artistiek leider (samen met Rik De Boe) van kunstenaarsinitiatief Voorkamer in Lier, tussen 1996 en 2016.

Zijn werk is aanwezig in tal van private en publieke collecties, onder andere die van S.M.A.K. Gent, collectie Vlaamse Gemeenschap en M Leuven. Zijn werk is momenteel in M ook te zien in de collectietentoonstellingen 'DOKA' en 'Collectie van M'.

Meer info: www.petermorrens.com

6. OVERZICHTSBOEK 'OEEEEEEUUUHHVRE, Tot dusver'

Parallel aan de tentoonstelling verschijnt een rijkelijk geïllustreerd overzichtsboek (Nederlands/Engels) over het werk van Peter Morrens, getiteld 'OEEEEEEUUUHHVRE, Tot dusver'. Het boek, uitgegeven door Oktober Publications en M Leuven, is uitgebreid geïllustreerd, met een essay van Ronald Van de Sompel, een gesprek tussen de kunstenaar en Eva Wittocx en gedichten van Lieke Marsman en Hans Magnus Enzensberger.

Praktisch

'OEEEEEEUUUHHVRE, Tot dusver'

Uitgegeven door M en Oktober Publications

Nederlands/Engels

Vanaf 05.12 verkrijgbaar in Barbóék in M

Boekvoorstelling

Donderdag 05.12 om 20:00 in M Leuven

Gratis toegang

7. OOK IN M

LOPENDE TENTOONSTELLINGEN

DOKA | 15.12.23 – 05.01.25

'DOKA' is de titel van de nieuwe tentoonstelling van M, samengesteld door gastcurator Geert Goiris. De Belgische fotograaf keert zo terug naar het museum na zijn solotentoonstelling in 2013. De natuurlijke staat van de kunstverzameling is duisternis. De meeste kunstwerken zien zelden het daglicht. Maar net zoals een donkere kamer (de doka), die magische plek waar analoge foto's ontwikkeld worden en waar beelden ontstaan, wil Goiris deze tentoonstelling opvatten als een ruimte waar beelden oplichten uit het donker.

De kunstwerken in 'DOKA' ontwrichten – soms subtiel, dan weer uitgesproken – de alledaagsheid en nodigen je uit een nieuwe blik te werpen op het bekende. Ze variëren tussen openheid en geslotenheid, abstractie en figuratie, en onbevangen nieuwsgierigheid en controle.

'DOKA' omvat diverse media en technieken. De videowerken knopen een aantal aandachtspunten samen en vormen zo de ruggengraat van de tentoonstelling. De tentoonstelling telt verder sculpturen en installaties, grafische en fotografische kunstwerken. De kunstenaars spelen een spel met alledaagse voorwerpen en figuren. Door ze te hervormen, bewerken en kopiëren krijgen ze nieuwe betekenissen. Zo wordt onze blik uitgedaagd om wat voor ons ligt te herlezen, om zelf associaties te leggen.

[Meer info 'DOKA'](#)

Open M 'Openlijk verborgen' | 29.06.24 – 27.10.24

Open M geeft regionale kunstenaars de kans om hun werk te tonen in de museumzalen van M. Gastcurator Brenda Guesnet stelde de tentoonstelling samen met werk dat ze selecteerde uit 390 inzendingen. Twaalf kunstenaars die zich laten inspireren door hun alledaagse omgeving worden samengebracht. Ze transformeren gewone objecten en situaties tot buitengewone kunstwerken die raken aan de meer fundamentele en mysterieuze aspecten van het leven.

Kunstenaars Koen Barra, Eva Claus, Arthur Cordier, An Devroe, Hanne Geerinckx en Irma Maria Marcel Janssens werken rond hoe het marginale zowel individuele als gemeenschappelijke identiteit kan vormgeven. Ze hanteren een analytische aanpak, ze verheffen objecten waaraan meestal geen aandacht wordt geschonken en blazen er betekenis in. Maaike Beckx, Sigurrós G. Björnsdóttir, Bart Hendrickx, Katelijne Laroy, Carla Meertens en

Delphine Somers integreren dan weer fantasie-elementen in het alledaagse en creëren zo nieuwe droomwerelden.

[Meer info Open M 'Openlijk verborgen'](#)

Collectie van M | 29.06.24 – 29.04.29

De 'Collectie van M' overspant meerdere eeuwen: van oude meesters tot hedendaagse makers en alles ertussen. De presentatie laat deze rijke collectie van M schitteren en daagt je uit om te kijken. Topstukken en ongekende parels nemen je mee langs onverwachte parallellen of belichten maatschappelijke vraagstukken die brandend actueel zijn.

De presentatie toont de boeiende diversiteit van de collectie. Beeldhouwkunst, schilderkunst, video, keramiek, glas ... Zowat alle media en disciplines passeren de revue : erfgoedobjecten uit de middeleeuwen, kunstwerken uit onze eigen tijd en nog veel meer topstukken uit andere periodes. Sommige onder hen worden zelfs voor het eerst in de zalen getoond. Zo'n 300 werken uit de collectie doen de bezoeker op nieuwe manieren naar de wereld kijken, en laten bezoekers stilstaan bij wat beelden van vroeger en nu losmaken.

[Meer info 'Collectie van M'](#)

Toonmoment M-resident Angyvir Padilla | 11.10.24 – 05.01.25

Angyvir Padilla's persoonlijk fotoarchief met beelden uit Venezuela vormt de basis voor een nieuwe reeks werken, waarin ze herinneringen aan thuis vertaalt naar sculpturale installaties en performance. Terwijl ze de langeafstandsrelatie met familie en dierbare plekken uit haar kindertijd verkent, verdiept ze zich in de emoties die aan de ervaring van migratie verbonden zijn.

Gefascineerd door het concept van 'ontworteling', onderzoekt Padilla de symbolische en rituele betekenis van bloemen en planten in huiselijke omgevingen in verschillende culturele contexten. Daarbij legt ze verbanden tussen de Venezolaanse huizen en tuinen uit haar herinneringen – in het bijzonder die van haar grootmoeder – en deze in België.

Het toonmoment van Angyvir Padilla vormt het sluitstuk van haar vijf maanden durende residentie in M. De residentie van Angyvir Padilla is een samenwerking met Moussem, een Brussels kunstencentrum dat werkt op ontwikkeling, productie en presentatie van beeldende kunsten en podiumkunsten.

[Meer info Toonmoment M-resident Angyvir Padilla](#)

8. PRAKTISCHE INFORMATIE

EXPO: OEEEEEEUUUVVRE

11.10 – 02.03.25

Openingsuren

Elke dag, behalve op woensdag: 11:00 – 18:00

Donderdag: 11:00 – 22:00

Uitzonderingen 24 & 31.12: 11:00 – 16:00

Gesloten op: 01.01 & 25.12

M LEUVEN

Leopold Vanderkelenstraat 28

3000, Leuven

PERS CONTACT

BE CULTURE
ALL ABOUT ARTS COMMUNICATION

BE CULTURE

Founder & General Manager: Séverine Provost

Project Leader: Sophie Moffat

sophie@beculture.be | +32 494 653 657

info@beculture.be | beculture.be